

Α. ΒΑΡΥΤΟΝΑ ΡΗΜΑΤΑ: 1. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ (Λύ - ω)

	Αρκτικοί χρόνοι ΟΡΙΣΤΙΚΗ	Παραγόμενοι χρόνοι ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ.	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	λύ-ω λύ-εις λύ-ει λύ-ομεν λύ-ετε λύ-ουσι(ν)	ἔ-λυ-ον ἔ-λυ-ες ἔ-λυ-ε(ν) ἔ-λύ-ομεν ἔ-λύ-ετε ἔ-λυ-ον	λύ-ω λύ-ης λύ-η λύ-ωμεν λύ-ητε λύ-ωσι(ν)	λύ-οιμι λύ-οις λύ-οι λύ-οιμεν λύ-οιτε λύ-οιεν	----- λύ-ε λυ-έτω ----- λύ-ετε λυ-όντων/-έτωσαν	λύ-ειν	λύ-ων (λύ-οντος) λύ-ουσα (λυ-ούσης) λύ-ον (λύ-οντος)
ΜΕΛΛΩΝ	λύ-σω λύ-σεις λύ-σει λύ-σομεν λύ-σετε λύ-σουσι(ν)			λύ-σοιμι λύ-σοις λύ-σοι λύ-σοιμεν λύ-σοιτε λύ-σοιεν		λύ-σειν	λύ-σων (λύσοντος) λύ-σουσα (λυσούσης) λύ-σον (λύσοντος)
ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α'		ἔ-λυ-σα ἔ-λυ-σας ἔ-λυ-σε(ν) ἔ-λύ-σαμεν ἔ-λύ-σατε ἔ-λυ-σαν	λύ-σω λύ-σης λύ-ση λύ-σωμεν λύ-σητε λύ-σωσι(ν)	λύ-σaiμι λύ-σαις ἢ λύ-σειας λύ-σαι ἢ λύσειε(ν) λύ-σαιμεν λύ-σαιτε λύ-σαιεν ἢ λύσειαν	----- λύ-σον λυ-σάτω ----- λύ-σατε λυ-σάντων/-σάτωσαν	λύ-σαι	λύ-σας (λύσαντος) λύ-σασα (λυσάσης) λύ-σαν (λύσαντος)
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ, ΥΠΕΡΥΝΤΕΛ.	λέ-λυ-κα λέ-λυ-κας λέ-λυ-κε(ν) λε-λύ-καμεν λε-λύ-κατε λε-λύ-κασι(ν)	ἔ-λε-λύ -κειν (ην) ἔ-λε-λύ-κεις ἔ-λε-λύ-κει ἔ-λε-λύ-κεμεν ἔ-λε-λύ-κετε ἔ-λε-λύ-κεσαν	λε-λύ-κω λε-λύ-κης λε-λύ-κη λε-λύ-κωμεν λε-λύ-κητε λε-λύ-κωσι(ν)	λε-λύ-κοιμι λε-λύ-κοις λε-λύ-κοι λε-λύ-κοιμεν λε-λύ-κοιτε λε-λύ-κοιεν		λε-λυ-κέναι	λε-λυ-κώς (λελυ-κότος) λε-λυ-κυῖα (λελυ-κυίας) λε-λυ-κός (λελυ-κότος)
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ περιφραστικά			ἡ λευκῶς ᾧ ἡ λευκῶς ἦς ἡ λευκῶς ἦ ἡ λευκότες ᾧμεν ἡ λευκότες ἦτε ἡ λευκότες ᾧσι(ν)	ἡ λευκῶς εἶην ἡ λευκῶς εἶης ἡ λευκῶς εἶη ἡ λευκότες εἶημεν/εἶμεν ἡ λευκότες εἶητε /εἶτε ἡ λευκότες εἶησαν/εἶεν	----- λευκῶς ἴσθι λευκῶς ἔστω ----- λευκότες ἔστε λευκότες ἔστων		

- ΑΥΞΗΣΗ: ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ (ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ, ΑΟΡΙΣΤΟΣ -μόνο στην οριστική-, ΥΠΕΡΥΝΤΕΛΙΚΟΣ) ⇨ ΑΥΞΗΣΗ (ΓΑΕ, σ.155-158),
- ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ: ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ-σε όλες τις εγκλίσεις, απαρέμφατο, μετοχή-, ΥΠΕΡΥΝΤΕΛΙΚΟΣ ⇨ ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ (ΓΑΕ, σ.158-161)
- **ΠΡΟΣΟΧΗ!** ΣΤΑ ΣΥΝΘΕΤΑ ΡΗΜΑΤΑ!!! ☺

2. ΒΑΡΥΤΟΝΑ ΡΗΜΑΤΑ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ (Λύ - ο μ α ι)

	Αρκτικοί χρόνοι-ΟΡΙΣΤΙΚΗ	Παραγ.Χρόνοι ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ	ΜΕΤΟΧΗ
ΕΝΕΣΤΩΣ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	λύ-ομαι λύ-η/ -ει λύ-εται λυ-όμεθα λύ-εσθε λύ-ονται	ἐ-λυ-όμην ἐ-λύ-ου ἐ-λύ-ετο ἐ-λυ-όμεθα ἐ-λύ-εσθε ἐ-λύ-οντο	λύ-ωμαι λύ-η λύ-ηται λυ-ώμεθα λύ-ησθε λύ-ωνται	λυ-οίμην λύ-οιο λύ-οιτο λυ-οίμεθα λύ-οισθε λύ-οιντο	----- λύ-ου λυ-έσθω ----- λύ-εσθε λυ-έσθων/ -έσθωσαν	λύ-εσθαι	λυ-όμενος -η -ον
ΜΕΣΟΣ ΜΕΛΩΝ	λύ-σομαι λύ-η/-σει λύ-σεται λυ-σόμεθα λύ-σεσθε λύ-σονται			λυ-σοίμην λύ-σοιο λύ-σοιτο λυ-σοίμεθα λύ-σοισθε λύ-σοιντο		λύ-σεσθαι	λυ-σόμενος -η -ον
ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΜΕΛΩΝ Α	λυ-θήσομαι λυ-θήση/-θήσει λυ-θήσεται λυ-θησόμεθα λυ-θήσεσθε λυ-θήσονται			λυ-θησοίμην λυ-θήσοιο λυ-θήσοιτο λυ-θησοίμεθα λυ-θήσοισθε λυ-θήσοιντο		λυ-θήσεσθαι	λυ-θησόμενος -η -ον
ΜΕΣΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α'		ἐ-λυ-σάμην ἐ-λύ-σω ἐ-λύ-σατο ἐ-λυ-σάμεθα ἐ-λύ-σασθε ἐ-λύ-σαντο	λύ-σωμαι λύ-ση λύ-σηται λυ-σώμεθα λύ-σησθε λύ-σωνται	λυ-σαίμην λύ-σαιο λύ-σαιτο λυ-σαίμεθα λύ-σαισθε λύ-σαιντο	----- λύ-σαι λυ-σάσθω ----- λύ-σασθε λυ-σάσθων/-σάσθωσαν	λύ-σασθαι	λυ-σάμενος -η -ον
ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ Α'		ἐ-λύ-θην ἐ-λύ-θης ἐ-λύ-θη ἐ-λύ-θημεν ἐ-λύ-θητε ἐ-λύ-θησαν	λυ-θῶ λυ-θής λυ-θή λυ-θῶμεν λυ-θήτε λυ-θῶσι(ν)	λυ-θείην λυ-θείης λυ-θείη λυ-θείημεν/-θειμεν λυ-θείητε/-θειτε λυ-θείησαν/-θειεν	----- λύ-θητι λυ-θήτω ----- λύ-θητε λυ-θέντων/-θήτωσαν	λυ-θῆναι	λυ-θείς, λυθέντος λυ-θειςα, λυθείσης λυ-θέν, λυθέντος
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟ	λέ-λυ-μαι λέ-λυ-σαι λέ-λυ-ται λε-λύ-μεθα λέ-λυ-σθε λέ-λυ-νται	ἐ-λε-λύ-μην ἐ-λέ-λυ-σο ἐ-λέ-λυ-το ἐ-λε-λύ-μεθα ἐ-λέ-λυ-σθε ἐ-λέ-λυ-ντο	λελυμένος -η -ον ᾶ λελυμένος -η -ον ἦς λελυμένος -η -ον ἦ λελυμένοι -αι -α ᾶμεν λελυμένοι -αι -α ἦτε λελυμένοι -αι -α ᾶσι(ν)	λελυμένος -η -ον εἶην λελυμένος -η -ον εἶης λελυμένος -η -ον εἶη λελυμένοι -αι -α εἶημεν/ εἶμεν λελυμένοι -αι -α εἶητε/ εἶτε λελυμένοι -αι -α εἶησαν/ εἶεν	----- λέ-λυ-σο λε-λύ-σθω ----- λέ-λυ-σθε λε-λύ-σθων/-σθωσαν	λε-λύ-σθαι	λε-λυ-μένος -η -ον

ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ

	ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡ. -ΜΕΤ.	
Ε. Φ.	ἔ-βαλ-ον	βάλ-ω	βάλ-οιμι	-----	βαλ-εῖν	
	ἔ-βαλ-ες	βάλ-ης	βάλ-οις	βάλ-ε		
	ἔ-βαλ-ε	βάλ-η	βάλ-οι	βαλ-έτω		
	ἐ-βάλ-ομεν	βάλ-ωμεν	βάλ-οιμεν	-----		βαλ--ών
	ἐ-βάλ-ετε	βάλ-ητε	βάλ-οιτε	βάλ-ετε		βαλ-οῦσα
	ἔ-βαλ-ον	βάλ-ωσι(ν)	βάλ-οιεν	βαλ-όντων/-έτωσαν		βαλ-όν
Μ.Φ.	ἐ-γεν-όμην	γέν-ωμαι	γεν-οίμην	-----	γεν-έσθαι	
	ἐ-γέν-ου	γέν-η	γέν-οιο	γεν-οῦ		
	ἐ-γέν-ετο	γέν-ηται	γέν-οιτο	γεν-έσθω		
	ἐ-γεν-όμεθα	γέν-όμεθα	γέν-οίμεθα	-----		γεν-όμενος
	ἐ-γέν-εσθε	γέν-ησθε	γέν-οισθε	γέν-εσθε		γεν-ομένη
	ἐ-γέν-οντο	γέν-ωνται	γέν-οιντο	γεν-έσθων/-έσθωσαν		γεν-όμενον

ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΑΟΡΙΣΤΟΙ Β'

ΡΗΜΑ (Εν.)	ΘΕΜΑ ΑΟΡ. Β'	Οριστική Αορ. β'	Υποτακτική Αορ. β'
ἄγω	ἄ γ α γ -	ἤγαγον	ἀγάγ -ω
αἰρῶ	έ λ -	εἶλον	ἐλ -ω
αἰσθάνομαι	α ἰ σ θ -	ἤσθόμην	αἰσθ -ωμαι
ἁμαρτάνω	ά μ α ρ τ -	ἤμαρτον	ἁμάρτ -ω
(ἀπο)θνήσκω	θ α ν -	ἀπέθανον	ἀποθάν -ω
ἀφικνοῦμαι	ἀ φ ι κ -	ἀφικόμην	ἀφίκ -ωμαι
βάλλω	β α λ -	ἔβαλον	βάλ -ω
γίγνομαι, εἰμί	γ ε ν -	έγενόμην	γέν -ωμαι
ἔπομαι	σ π -	έσπόμην	σπ -ῶμαι
ἔρχομαι	έ λ θ -	ἤλθον	ἐλθ -ω
εὐρίσκω	ε ὕ ρ -	εὔρον, ηὔρον	εὔρ -ω
ἔχω	σ χ -	ἔσχον	σχ -ῶ
θιγγάνω	θ ι γ -	ἔθιγον	θίγ -ω
λαγχάνω	λ α χ -	ἔλαχον	λάχ -ω
λαμβάνω	λ α β -	ἔλαβον	λάβ -ω
λανθάνω	λ α θ -	ἔλαθον	λάθ -ω
λέγω	ε ἴ π -	εἶπον	εἶπ -ω
λείπω	λ ι π -	ἔλιπον	λίπ -ω
μανθάνω	μ α θ -	ἔμαθον	μάθ -ω
ὄρω	ἰ δ -	εἶδον	ἴδ -ω
ὀφλισκάνω	ὀ φ λ -	ὠφλον	ὀφλ -ω
πάσχω	π α θ -	ἔπαθον	πάθ -ω
πείθω	π ι θ -	ἔπιθον	πίθ -ω
πίνω	π ι -	ἔπιον	πί -ω
πίπτω	π ε σ -	ἔπεσον	πέσ -ω
πυθάνομαι	π υ θ -	έπυθόμην	πύθ -ωμαι
τίκτω	τ ε κ -	ἔτεκον	τέκ -ω
τρέπω	τ ρ α π -	ἔτραπον	τράπ -ω
τρέχω	δ ρ α μ -	ἔδραμον	δράμ -ω
τυγχάνω	τ υ χ -	ἔτυχον	τύχ -ω
φέρω	έ ν ε γ κ -	ἤνεγκον	ένέγκ -ω
φεύγω	φ υ γ -	ἔφυγον	φύγ -ω

⇒ Τα ρήματα στον αόριστο β' έχουν διαφορετικό θέμα από αυτό του Ενεστώτα, που μπορεί να διαφέρει λίγο, περισσότερο ή να είναι εντελώς διαφορετικό:

βάλλ-ω, ἔ-βαλ-ον, γίγν-ομαι, ἐ-γεν-όμην/ φέρ-ω, ἤνεγκον (ενεγκ-). Πρόκειται βέβαια για ανώμαλα οήματα και γι' αυτό πάντα συμβουλευόμαστε το λεξικό μας. [Δεν έχουν όλα τα ρήματα αόριστο β'.]

⇒ Για να σχηματίσουμε τον αόριστο β', χρησιμοποιούμε το θέμα του αόριστου β' και τις καταλήξεις α) του Παρατατικού (του Λύω) για την Οριστική και β) του Ενεστώτα για τις υπόλοιπες εγκλίσεις, απαρέμφατο και μετοχή με κάποιες διαφορές όσον αφορά τον τονισμό.

❖ **ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ:** Α) ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ: είτε απλό είτε σύνθετο τονίζεται πάντοτε στη λήγουσα και περισπάται, π.χ. λαβεῖν – παραλαβεῖν

Β) ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ: είτε απλό είτε σύνθετο τονίζεται πάντοτε στην παραλήγουσα: ἀγαγέσθαι, γενέσθαι, ἐπιγενέσθαι.

❖ **ΜΕΤΟΧΗ:**

Α) ΕΝΕΡΓ. Φ: είτε απλή είτε σύνθετη τονίζεται πάντοτε στη λήγουσα, π.χ.

λαβών, λαβόν – παραλαβών παραλαβόν.(θηλυκό λαβοῦσα),

Β) ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ: κανονικά, όπως τα δευτερόκλιτα επίθετα, π.χ. γενόμενος, -η, -ον.

❖ **ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ 2^ο ενικό:**

Α) ΕΝΕΡΓ. Φ των ρημάτων λέγω, ἔρχομαι, εὐρίσκω, ὄρω και λαμβάνω, μόνον όταν είναι απλό τονίζεται στη λήγουσα: εἶπέ, ἐλθέ, εὐρέ, ιδέ, λαβέ. Σύνθετο: πρόσειπε, ἄπελθε, ἔξευρε, ἐπίδε, παράλαβε.

Β) ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ: εάν είναι πολυσύλλαβο, είτε απλό είτε σύνθετο, τονίζεται στη λήγουσα: ἐλαβόμην – λαβοῦ, ἀντιλαβοῦ, έγενόμην – γενοῦ, παραγενοῦ.

Εάν όμως είναι μονοσύλλαβο και σύνθετο με δισύλλαβη πρόθεση, αναβιβάζει τόν τονό: έχομαι, έσχόμην – σχοῦ, παράσχου, έπομαι, έσπόμην – σποῦ, έπίσπου.

ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ: ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΠΑΘΗΤΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ: ↷(ΓΑΕ, σ.196-7)

1. ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤ.	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤ.	ΑΠΑΡ. ΜΕΤΟΧΗ
γραφ-ή-σομαι γραφ-ή-σει (η) γραφ-ή-σεται γραφ-η-σόμεθα γραφ-ή-σεσθε γραφ-ή-σονται		γραφ-η-σοίμην γραφ-ή-σοιο γραφ-ή-σοιτο γραφ-η-σοίμεθα γραφ-ή-σοισθε γραφ-ή-σοιντο		γραφ-ή-σεσθαι γραφ-η-σόμενος γραφ-η-σομένη γραφ-η-σόμενος

2. ΑΟΡΙΣΤΟΣ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ	ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	ΕΥΚΤΙΚΗ	ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	ΑΠΑΡ. ΜΕΤ.
έ-γράφ-η-ν έ-γράφ-η-ς έ-γράφ-η έ-γράφ-η-μεν έ-γράφ-η-τε έ-γράφ-η-σαν	γραφ-ῶ γραφ-ῆς γραφ-ῆ γραφ-ῶμεν γραφ-ῆτε γραφ-ῶσι	γραφ-εῖην γραφ-εῖης γραφ-εῖη γραφ-εῖημεν* γραφ-εῖητε γραφ-εῖησαν	----- γράφ-η- θι γραφ-ή-τω- ----- γράφ-ητε γραφ-έ-ντων/έτωσαν	γραφ-ῆναι γραφ-εῖς γραφ-εῖσα γραφ-έν

* και δεύτεροι τύποι, ΓΑΕ, σ. 196-7

ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΠΑΘΗΤΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

ΡΗΜΑ	ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ
ἀλλάττ(σσο)ω	ἀ λ λ α γ ῆ - σ ο μ α ι	ἡ λ λ ά γ η ν
κλέπτω	κ λ α π ῆ - σ ο μ α ι	ἐ κ λ ά π η ν
κόπτω	κ ο π ῆ - σ ο μ α ι	ἐ κ ό π η ν
κρύπτω	κ ρ υ β ῆ - σ ο μ α ι	ἐ κ ρ ύ β η ν
πλήττ(σσο)ω	π λ η γ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ π λ ή γ η ν
(έκ) πλήττ(σσο)ω	(έκ)π λ α γ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ ξ ε π λ ά γ η ν
ράπτω	ρ α φ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ ρ ρ ά φ η ν
ρήγνυμι	ρ α γ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ ρ ρ ά γ η ν
σπείρω	σ π α ρ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ σ π ά ρ η ν
στέλλω	σ τ α λ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ σ τ ά λ η ν
σφάλλω	σ φ α λ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ σ φ ά λ η ν
τάττ(σσο)ω	τ α γ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ τ ά γ η ν
τρέπω	τ ρ α π ῆ - σ ο μ α ι	ἐ τ ρ ά π η ν
τρέφω	τ ρ α φ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ τ ρ ά φ η ν
τρίβω	τ ρ ι β ῆ - σ ο μ α ι	ἐ τ ρ ί β η ν
φαίνω	φ α ν ῆ - σ ο μ α ι	ἐ φ ά ν η ν
φθείρω	φ θ α ρ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ φ θ ά ρ η ν
φράττ(σσο)ω	φ ρ α γ ῆ - σ ο μ α ι	ἐ φ ρ ά γ η ν

**Παρακείμενος και Υπερσυντέλικος
ΑΦΩΝΟΛΗΚΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ Μέσης Φωνής.**

Παρακείμενος Οριστική	Υπερσυντέλικος Οριστική	Προστακτική	Απαρέμφατο Μετοχή
πέπραγ-μαι πέπραξαι πέπρακ-ται πεπραγ-μεθα πέπραχ-θε πεπραγμένοι εισί(ν)	έπεπράγ-μην έπέπραξο έπέπρακ-το έπεπράγ-μεθα έπέπραχ-θε πεπραγμένοι ήσαν	----- πέπραξο πεπράχ-θω ----- πέπραχ-θε πεπράχ-θων	πεπράχθαι πεπραγμένος/η/ον
γέγραμ-μαι γέγραψαι γέγραπ-ται γεγράμ-μεθα γέγραφ-θε γεγραμμένοι εισί(ν)	έγεγράμ-μην έγέγραψο έγέγραπ-το έγεγράμ-μεθα έγέγραφ-θε γεγραμμένοι ήσαν	----- γέγραψο γεγράφ-θω ----- γέγραφ-θε γεγράφ-θων	γεγράφ-θαι γεγραμμένος/η/ον
έψευσ-μαι έψευ-σαι έψευσ-ται έψεύσ-μεθα έψευ-σθε έψευσμένοι εισί(ν)	έψεύσ-μην έψευ-σο έψευσ-το έψεύσ-μεθα έψευ-σθε έψευσμένοι ήσαν	----- έψευσο έψεύσθω ----- έψευσθε έψεύσθων	έψευσθαι έψευσμένος /η /ον

ΥΓΡΟΛΗΚΤΑ ΚΑΙ ΕΝΡΙΝΟΛΗΚΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

1. Σχηματίζουν τον **Ενεργητικό και Μέσο Μέλλοντα** χωρίς σ και σύμφωνα με τα συνηρημένα σε -έω (στον Ενεστ.).
ἀγγέλλω: ἀγγελῶ(Ορ.), ἀγγελοῖμι ή ἀγγελοῖην(Ευκτ.), ἀγγελεῖν (απ), ἀγγελῶν
νέμομαι: νεμοῦμαι(Ορ.), νεμοίμην(Ευκτ.), νεμῆσθαι(απ), νεμούμενος/-η/-ον
↷Το ίδιο συμβαίνει και με τα **υπερδισύλλαβα σε -ίζω**, νομίζω→νομιῶ.
2. Σχηματίζουν τον **Ενεργητικό και Μέσο Αόριστο** χωρίς σ , με τροποποιημένο θέμα (έκταση του βραχύχρονου σε μακρόχρονο) και με τις καταλήξεις του λύω στον ίδιο χρόνο.
ἀγγέλλω: ἤγγειλα, ἀγγείλω, ἀγγείλαιμι κ.λπ.
νέμομαι: ἐνειμάμην, νείμωμαι, νειμαίμην κ.λπ.
3. Σχηματίζουν τον **Ενεργητικό και Μέσο Παρακείμενο** κανονικά με τις καταλήξεις του λύω αλλά με φθογγικά πάθη σε κάποιες περιπτώσεις: π.χ. φαίνω (φάν-) πέφαγκα, πέφασμαι, ὀξύννω (ὀξυν-) ὤξυμαι.

ΓΑΕ, σ. 187-193 και ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ, σ. 62 – 71.

Για τις παραπάνω κατηγορίες, όπως και για όλα τα ρήματα, συμβουλευόμαστε πάντοτε το **Λεξικό Ανωμάτων Ρημάτων** και μαθαίνουμε πολύ καλά τους αρχικούς χρόνους.

Άλλα ρήματα έχουν Παθητικούς πρώτους, άλλα δεύτερους, άλλα και τους δύο, άλλα δεν έχουν καθόλου. Γι' αυτό συμβουλευόμαστε πάντοτε το **ΛΕΞΙΚΟ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ**

Β . Σ Υ Ν Η Ρ Η Μ Ε Ν Α Ρ Η Μ Α Τ Α

☺ !!! ΓΑΕ, σ. 199-211

Σ Υ Ν Η Ρ Η Μ Ε Ν Α σε - Α Ω (1^η ομάδα)

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ		ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ	
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	(τιμάω) (τιμάεις) (τιμάει) (τιμάομεν) (τιμάετε) (τιμάουσι)	τιμῶ τιμᾶς τιμᾶ τιμῶμεν τιμάτε τιμῶσι(ν)	(τιμάομαι) (τιμάη, -ει) (τιμάεται) (τιμάομεθα) (τιμάεσθε) (τιμάονται)	τιμῶμαι τιμᾶ τιμᾶται τιμῶμεθα τιμᾶσθε τιμῶνται
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	(ἐτίμαον) (ἐτίμαες) (ἐτίμαε) (ἐτιμάομεν) (ἐτιμάετε) (ἐτίμαον)	ἐτίμων ἐτίμας ἐτίμα ἐτιμῶμεν ἐτιμάτε ἐτίμων	(ἐτιμάομην) (ἐτιμάου) (ἐτιμάετο) (ἐτιμάομεθα) (ἐτιμάεσθε) (ἐτιμάοντο)	ἐτιμῶμην ἐτιμῶ ἐτιμάτο ἐτιμῶμεθα ἐτιμᾶσθε ἐτιμῶντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	(τιμάω) (τιμάης) (τιμάη) (τιμάωμεν) (τιμάητε) (τιμάωσι)	τιμῶ τιμᾶς τιμᾶ τιμῶμεν τιμάτε τιμῶσι(ν)	(τιμάωμαι) (τιμάη) (τιμάηται) (τιμάωμεθα) (τιμάησθε) (τιμάωνται)	τιμῶμαι τιμᾶ τιμᾶται τιμῶμεθα τιμᾶσθε τιμῶνται
ΕΥΚΤΙΚΗ	(τιμάοιμι) (τιμάοις) (τιμάοι) (τιμάοιμεν) (τιμάοιτε) (τιμάοιεν)	τιμῶμι ἢ τιμῶην τιμῶς ἢ τιμῶης τιμῶ ἢ τιμῶη τιμῶμεν τιμῶτε τιμῶεν	(τιμαοίμην) (τιμαοίο) (τιμαοίτο) (τιμαοίμεθα) (τιμαοίσθε) (τιμαοίντο)	τιμῶμην τιμῶο τιμῶτο τιμῶμεθα τιμῶσθε τιμῶντο
ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	----- (τίμαε) (τιμαέτω) ----- (τιμάετε) (τιμαόντων)	τίμα τιμάτω ----- τιμάτε τιμώντων/άτωσαν	----- (τιμάου) (τιμαέσθω) ----- (τιμάεσθε) (τιμαέσθων)	τιμῶ τιμάσθω ----- τιμᾶσθε τιμᾶσθων/άσθωσαν
ΑΠ.	(τιμάειν)	τιμᾶν	(τιμάεσθαι)	τιμᾶσθαι
ΜΕΤ.	(τιμάων) (τιμάουσα) (τιμάον)	τιμῶν τιμῶσα τιμῶν	(τιμαόμενος) (τιμαομένη) (τιμαόμενον)	τιμῶμενος τιμωμένη τιμῶμενον

Τα συνηρημένα ρήματα σε -αω σχηματίζουν τους υπόλοιπους χρόνους κατά τα βαρύτερα φωνηεντόληκτα, αφού προηγουμένως τρέψουν το χαρακτήρα τους -α- σε -η-, π.χ. **τιμάω**, τιμῶ – τιμή-σω, ἐτίμη-σα, τετίμη-κα. Εξαιρεση αποτελούν όσα πριν από το χαρακτήρα -α- έχουν -ε, ρ, ι, τα οποία διατηρούν το -α-, π.χ. **ἔἄω**, ἐῶ: **ἔἄσω**, **πειράομαι**, -ῶμαι, **πειράσομαι** κ.λπ. ➔ ΓΑΕ, σ. 211-2

Σ Υ Ν Η Ρ Η Μ Ε Ν Α σε - Ε Ω (2^η ομάδα)

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ		ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ	
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	(ποιέω) (ποιέεις) (ποιέει) (ποιέομεν) (ποιέετε) (ποιέουσι)	ποιῶ ποιεῖς ποιεῖ ποιούμεν ποιεῖτε ποιούσι(ν)	(ποιέομαι) (ποιέη, -ει) (ποιέεται) (ποιέομεθα) (ποιέεσθε) (ποιέονται)	ποιούμαι ποιῆ, ποιεῖ ποιεῖται ποιούμεθα ποιεῖσθε ποιούνται
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	(ἐποίεον) (ἐποίεες) (ἐποίεε) (ἐποιέομεν) (ἐποιέετε) (ἐποίεον)	ἐποίουν ἐποιεῖς ἐποίει ἐποιούμεν ἐποιεῖτε ἐποίουν	(ἐποιέομην) (ἐποιέου) (ἐποιέετο) (ἐποιέομεθα) (ἐποιέεσθε) (ἐποιέοντο)	ἐποιούμην ἐποιού ἐποιεῖτο ἐποιούμεθα ἐποιεῖσθε ἐποιούντο
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ	(ποιέω) (ποιέης) (ποιέη) (ποιέωμεν) (ποιέητε) (ποιέωσι)	ποιῶ ποιῆς ποιῆ ποιώμεν ποιῆτε ποιῶσι(ν)	(ποιέωμαι) (ποιέη) (ποιέηται) (ποιέομεθα) (ποιέησθε) (ποιέωνται)	ποιῶμαι ποιῆ ποιῆται ποιώμεθα ποιῆσθε ποιώνται
ΕΥΚΤΙΚΗ	(ποιέοιμι), (ποιέοις), (ποιέοι) (ποιέοιμεν) (ποιέοιτε) (ποιέοιεν)	ποιοίμι ἢ ποιοίην ποιοῖς ἢ ποιοίης ποιοῖ ἢ ποιοίη ποιοίμεν ποιοῖτε ποιοῖεν	(ποιεοίμην) (ποιεοίο) (ποιεοίτο) (ποιεοίμεθα) (ποιεοίσθε) (ποιεοίντο)	ποιοίμην ποιοῖο ποιοῖτο ποιοίμεθα ποιοῖσθε ποιοῖντο
ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	----- (ποιέε) (ποιεέτω) ----- (ποιέετε) (ποιεόντων)	ποιεί ποιεῖτω ----- ποιεῖτε ποιούντων/εῖτωσαν	----- (ποιέου) (ποιεέσθω) ----- (ποιέεσθε) (ποιεέσθων)	ποιού ποιεῖσθω ----- ποιεῖσθε ποιεῖσθων/σθωσαν
ΑΠ.	(ποιεῖν)	ποιεῖν	(ποιεέσθαι)	ποιεῖσθαι
ΜΕΤ.	(ποιέων) (ποιέουσα) (ποιέον)	ποιῶν ποιούσα ποιούν	(ποιεόμενος) (ποιεομένη) (ποιεόμενον)	ποιούμενος ποιουμένη ποιούμενον

Τα συνηρημένα ρήματα σε -εω σχηματίζουν τους υπόλοιπους χρόνους κατά τα βαρύτερα φωνηεντόληκτα, αφού προηγουμένως τρέψουν το χαρακτήρα τους -ε- σε -η-, π.χ. **ποιέω**, **ποιῶ** – **ποιή-σω**, **ἐποίη-σα**, **πεποίη-κα** κ.λπ. Παράγωγα: **ποιητής**, **ποίημα** κ.λπ.

ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ σε -ΟΩ (3^η ομάδα)

	ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ		ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ	
ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΝΕΣΤΩΤΑ	(δουλόω) δουλῶ (δουλόεις) δουλοῖς (δουλόει) δουλοῖ (δουλόομεν) δουλοῦμεν (δουλόετε) δουλοῦτε (δουλόουσι) δουλοῦσι(ν)	(δουλόομαι) δουλοῦμαι (δουλόη, ει) δουλοῖ (δουλόεται) δουλοῦται (δουλόομεθα) δουλοῦμεθα (δουλόεσθε) δουλοῦσθε (δουλόονται) δουλοῦνται		
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	(ἐδούλοον) ἐδούλων (ἐδούλοες) ἐδούλους (ἐδούλοε) ἐδούλου (ἐδουλόομεν) ἐδουλοῦμεν (ἐδουλόετε) ἐδουλοῦτε (ἐδούλοον) ἐδούλων	(ἐδουλοόμην) ἐδουλοῦμην (ἐδουλόου) ἐδουλοῦ (ἐδουλόετο) ἐδουλοῦτο (ἐδουλοόμεθα) ἐδουλοῦμεθα (ἐδουλόεσθε) ἐδουλοῦσθε (ἐδουλόοντο) ἐδουλοῦντο		
ΥΠΟΓΑΚΤΙΚΗ	(δουλόω) δουλῶ (δουλόης) δουλοῖς (δουλόη) δουλοῖ (δουλόωμεν) δουλῶμεν (δουλόητε) δουλῶτε (δουλόωσι) δουλῶσι	(δουλόωμαι) δουλῶμαι (δουλόη) δουλοῖ (δουλόηται) δουλῶται (δουλόωμεθα) δουλῶμεθα (δουλόησθε) δουλῶσθε (δουλόωνται) δουλῶνται		
ΕΥΚΤΙΚΗ	(δουλόοιμι) δουλοῖμι ἢ -οῖην (δουλόοις) δουλοῖς ἢ -οῖης (δουλόοι) δουλοῖ ἢ -οῖη (δουλόοιμεν) δουλοῖμεν (δουλόοιτε) δουλοῖτε (δουλόοιεν) δουλοῖεν	(δουλοοίμην) δουλοῖμην (δουλόοιο) δουλοῖο (δουλόοιτο) δουλοῖτο (δουλοοίμεθα) δουλοῖμεθα (δουλόοισθε) δουλοῖσθε (δουλόοιντο) δουλοῖντο		
ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ	----- (δούλοε) δούλου (δουλοέτω) δουλοῦτω ----- (δουλόετε) δουλοῦτε (δουλοόντων) δουλοῦντων/ούτωσαν	----- (δουλόου) δουλοῦ (δουλοέσθω) δουλοῦσθω ----- (δουλόεσθε) δουλοῦσθε (δουλοέσθων) δουλοῦσθων		
ΑΠΑΡ.	(δουλόειν) δουλοῦν	(δουλόεσθαι) δουλοῦσθαι		
ΜΕΤ.	(δουλόων) δουλῶν (δουλόουσα) δουλοῦσα (δουλόον) δουλοῦν	(δουλοόμενος) δουλούμενος (δουλοομένη) δουλουμένη (δουλοόμενον) δουλούμενον		

Τα συνηρημένα ρήματα σε -οω σχηματίζουν τους **υπόλοιπους χρόνους** κατά τα βαρύτονα φωνηεντόληκτα, αφού προηγουμένως τρέψουν το χαρακτήρα τους ο σε ω, π.χ. δουλο- → δουλῶ-, δουλῶσω, ἐδούλωσα κ.λπ., ἀξιῶ, ἠξιῶν, ἀξιῶσω, ἠξιῶσα κ.λπ. Το ίδιο συμβαίνει και στα παράγωγά τους και στα ν.ε. : υποδούλωσῃ, ἀξιῶσῃ, δῆλωσῃ κ.λπ.

Μερικές επισημάνσεις

Οι συναίρεσεις αφορούν μόνο τον ενεστώτα και τον παρατατικό. Γράφουμε και τονίζουμε - σύμφωνα με όσα ισχύουν στα βαρύτονα ρήματα - την ασυναίρετη μορφή του ρήματος. Κατόπιν συναιρούμε το χαρακτήρα με το φωνήεν η τη δίφθογγο της κατάληξης που ακολουθεί.

- 1) **ΡΗΜΑΤΑ ΣΕ -ΑΩ**. Επίσης τα ρήματα **ζήω, ζῶ, πεινήω, πεινώ, διψήω, διψῶ, χροῖομαι, χρωῖομαι** που έχουν χρονικό χαρακτήρα -η- και όχι -α-. Κλίνονται κατά τα σε -άω, αλλά έχουν -η- και -η - όπου τα ρήματα σε -άω έχουν -α- και -α- αντίστοιχα, π.χ. ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῶμεν, ζῆτε, ζῶσι.

$\alpha + (\epsilon, \eta) = \alpha$	$\alpha + (\omicron, \omega, \omicron \upsilon) = \omega$
$\eta + (\epsilon, \eta) = \eta$	$\eta + (\omicron, \omega, \omicron \upsilon) = \omega$
$\alpha + (\epsilon\iota, \eta) = \alpha$	$\alpha + \omicron\iota = \omega$
$\eta + (\epsilon\iota, \eta) = \eta$	$\eta + \omicron\iota = \omega$

*εκτός από απαρέμφατο Ενεστώτα: $\acute{\alpha} + \epsilon\iota\nu = \acute{\alpha}\nu$, $\acute{\eta} + \epsilon\iota\nu = \acute{\eta}\nu$

- 2) **ΡΗΜΑΤΑ ΣΕ -ΕΩ**

$\epsilon + \epsilon = \epsilon\iota$, $\epsilon + \omicron = \omicron\upsilon$
$\epsilon + \text{μακρό φωνήεν ή δίφθογγος} = \text{μακρό φωνήεν ή δίφθογγος}$

⇒ **Εξαιρούνται** τα ρήματα με **μονοσύλλαβο θέμα**, που συναιρούν μόνο $\epsilon + \epsilon = \epsilon\iota$ και $\epsilon + \epsilon\iota = \epsilon\iota$. π.χ. πλέω, πλείς, πλεί, πλέομεν κ.λπ. **Εξαιρ.** δέω, δῶ (δένω), που συναιρείται κανονικά (ΓΑΕ, σ. 210)

- 3) **ΡΗΜΑΤΑ ΣΕ -ΟΩ**

$\omicron + (\epsilon, \omicron, \omicron \upsilon) = \omicron\upsilon$	$\omicron + \eta = \eta$
$\omicron + \omega = \omega$	$\omicron + (\epsilon\iota*, \eta, \omicron\iota) = \omicron\iota$

* στο ενεργητικό απαρέμφατο $\omicron + \epsilon\iota = \omicron\upsilon$ (αρχ. $\omicron + \epsilon\epsilon\nu = \omicron\upsilon$)

Η θέση του τόνου

- α) Αν στον ασυναίρετο τύπο ο τόνος **δε βρίσκεται** σε μια από τις συναιρούμενες συλλαβές, μένει στη θέση που ήταν και δεν αλλάζει: π.χ. ἐσκόπεον – ἐσκόπουν.
- β) Αν στον ασυναίρετο τύπο ο τόνος **βρίσκεται** σε μια από τις συναιρούμενες συλλαβές, τότε τονίζεται η συλλαβή που προσήλθε από τη συναίρεση, π.χ. σκοπέω – σκοπῶ.

Το είδος του τόνου

Αν η συλλαβή που προέρχεται από τη συναίρεση βρίσκεται:

- α) στην προπαραλήγουσα, οξύνεται, π.χ. ἐσκοπεόμεθα – ἐσκοπούμεθα.
- β) στην παραλήγουσα, παίρνει περισπωμένη, εφόσον η λήγουσα είναι βραχύχρονη, διαφορετικά οξύνεται, π.χ. σκοπέετε – σκοπείτε, αλλά σκοπεέτω – σκοπείτω.
- γ) στη λήγουσα, περισπάται, π.χ. σκοπέω – σκοπῶ.

ΑΥΞΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

ΙΣΧΥΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ!!!! ΓΑΕ, σ. 155-161.

Γ ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ –ΜΙ (Β ΣΥΖΥΓΙΑ):

☺ α) συμφωνόληκτα: δείκ-νυ-μι, μείγ-νυ-μι, ὄμ-νυ-μι, ὄλλυμι, σκεδάννυμι κ.ά. Κλίνονται διαφορετικά μόνο σε Ενεστώτα και Παρατατικό.

☺ β) φωνηεντόληκτα: ἴστη-μι, τίθη-μι, ἴη-μι, δί-δω-μι. Κλίνονται διαφορετικά μόνο σε Ενεστώτα, Παρατατικό και Αόριστο β'.

Ε ν ε ρ γ η τ ι κ ή φ ω ν ή

	συμφωνόληκτο	ἴστη-μι	ἴστη-μι	τίθη-μι	τίθη-μι	ἴη-μι	ἴη-μι	δί-δω-μι	δί-δω-μι
	ΕΝΕΣΤΩΣ/ ΠΑΡΑΤ.	ΕΝΕΣΤΩΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ΕΝΕΣΤΩΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ΕΝΕΣΤΩΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ΕΝΕΣΤΩΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'
ΟΡΙΣΤ.	δείκ-νυ-μι δείκνυς δείκνυσι(ν) δείκνυμεν δείκνυτε δεικνύασι(ν)	ἴ-στη-μι ἴστης ἴστησι(ν) ἴσταμεν ἴστατε ἰσᾶσι(ν)		τί-θη-μι τίθης/ τιθείς τίθησι(ν) τίθεμεν τίθετε τιθέασι(ν)		ἴ-η-μι ἴης/ ἰεῖς ἴησι(ν) ἴεμεν ἴετε ἰᾶσι(ν)		δί-δω-μι δίδως δίδωσι(ν) δίδομεν δίδοτε διδόασι(ν)	
ΟΡΙΣΤ.	ἐδείκνυν ἐδείκνυς ἐδείκνυ ἐδείκνυμεν ἐδείκνυτε ἐδείκνυσαν	ἴστην ἴστης ἴστη ἴσταμεν ἴστατε ἴστασαν	ἔστην* ἔστης ἔστη ἔστημεν ἔστητε ἔστησαν	ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν	ἔθηκα ἔθηκας ἔθηκε ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν	ἴην ἴεις ἴει ἴεμεν ἴετε ἴεσαν	ἦκα ἦκας ἦκε εἴμεν εἴτε εἴσαν	ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν	ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν
ΥΠΟΤ.	δεικνύω δεικνύης δεικνύη δεικνύομεν δεικνύητε δεικνύοσι(ν)	ἰσῶ ἰσῆς ἰσῆ ἰσῶμεν ἰσῆτε ἰσῶσι(ν)	σῶ σῆς σῆ σῶμεν σῆτε σῶσι(ν)	τιθῶ τιθῆς τιθῆ τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι(ν)	θῶ θῆς θῆ θῶμεν θῆτε θῶσι(ν)	ἰῶ ἰῆς ἰῆ ἰῶμεν ἰῆτε ἰῶσι(ν)	ῶ ῆς ῆ ῶμεν ῆτε ῶσι(ν)	διδῶ διδῶς διδῶ διδῶμεν διδῶτε διδῶσι(ν)	δῶ δῶς δῶ δῶμεν δῶτε δῶσι(ν)
ΕΥΚΤ.	δεικνύοιμι δεικνύοις δεικνύοι δεικνύοιμεν δεικνύοιτε δεικνύοιεν	ἰσταίην ἰσταίης ἰσταίη ἰσταίημεν/-αἴμεν ἰσταίητε/-αἴτε ἰσταίησαν/-αἴεν	σταίην σταίης σταίη σταίημεν/-αἴμεν σταίητε/-αἴτε σταίησαν/ σταίεν	τιθείην τιθείης τιθείη τιθείημεν/-εἴμεν τιθείητε/-εἴτε τιθείησαν/-εἴεν	θείην θείης θείη θείημεν /θειῖμεν θείητε /θειῖτε θείησαν /θειῖεν	εἰίην εἰίης εἰίη εἰίημεν/ εἰῖτε εἰίητε /εἰῖτε εἰίησαν/ εἰῖεν	εἴην εἴης εἴη εἴημεν/ εἴμεν εἴητε /εἴτε εἴησαν /εἴεν	διδοίην διδοίης διδοίη διδοίημεν/-οἴμεν διδοίητε/-οἴτε διδοίησαν /διδοῖεν	δοίην δοίης δοίη δοίημεν /δοῖμεν δοίητε /δοῖτε δοίησαν/ δοῖεν
ΠΡΟΣΤ.	δείκνυ δεικνύτω δείκνυτε δεικνύτων/τωσαν	ἴστη ἰστάτω ἴστατε ἰσάντων	στήθι στήτω στήτε σάντων/ σήτωσαν	τίθει τιθέτω τίθετε τιθέντων/ -έτωσαν	θές θέτω θέτε θέντων/ θέτωσαν	ἴει ιέτω ἴετε ιέντων /ιέτωσαν	ἔς έτω ἔτε έντων/ έτωσαν	δίδου διδότω δίδοτε διδόντων/-ότωσαν	δός δότω δότε δόντων /δότωσαν
ΑΠΑΡ.	δεικνύναι	ἰσάναι	στήναι	τιθέναι	θειναι	ιέναι	εἶναι	διδόναι	δοῦναι
ΜΕΤ.	δεικνύς -νύντος) δεικνύσα-νύσης) δεικνύν-νύντος)	ἰσάς (ισάντος) ἰσᾶσα (ισάσης) ἰσάν (ισάντος)	στάς (σάντος) σᾶσα (σάσης) σάν (σάντος)	τιθείς (τιθέντος) τιθείσα (τιθείσης) τιθέν (τιθέντος)	θείς (θέντος) θεισα (θείσης) θέν (θέντος)	εἰς (ιέντος) εἶσα (εισίσης) ιέν (ιέντος)	εἷς (έντος) εἶσα (εἷσης) έν (έντος)	διδούς (διδόντος) διδούσα (διδούσης) διδόν (διδόντος)	δούς (δόντος) δοῦσα (δούσης) δόν (δόντος)

ΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ –ΜΙ (Β ΣΥΖΥΓΙΑ):
Μ έ σ η φ ω ν ή

	συμφωνόληκτο	ἴστα-μαι	ἴστα-μαι	τίθε-μαι	τίθε-μαι	ἴε-μαι	ἴε-μαι	δί-δο-μαι	δί-δο-μαι
	ΕΝΕΣΤΩΣ	ΕΝΕΣΤΩΣ		ΕΝΕΣΤΩΣ		ΕΝΕΣΤΩΣ		ΕΝΕΣΤΩΣ	
ΟΡΙΣΤ.	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται ἰστάμεθα ἰστασθε ἰστανται		τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται		ἴεμαι ἴεσαι ἴεται ἰέμεθα ἰεσθε ἰενται		δίδομαι δίδοσαι δίδοται διδόμεθα δίδοσθε δίδονται	
	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	ΑΟΡΙΣΤΟΣ Β'
ΟΡΙΣΤ.	ἐδεικνύμην ἐδείκνυσο ἐδείκνυτο ἐδεικνύμεθα ἐδείκνυσθε ἐδείκνυντο	ἰστάμην ἰστασο ἰστατο ἰστάμεθα ἰστασθε ἰσταντο	ἔστην(ενεργ)	ἐτιθέμην ἐτίθεσο ἐτίθετο ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο	ἐθέμην ἐθου ἐθετο ἐθέμεθα ἐθεσθε ἐθεντο	ἰέμην ἰεσο ἰετο ἰέμεθα ἰεσθε ἰεντο	εἴμην εἴσο εἴτο εἴμεθα εἴσθε εἴντο	ἐδίδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο	ἐδόμην ἔδου ἔδοτο ἐδόμεθα ἔδοσθε ἔδοντο
ΥΠΟΤ.	δεικνύωμαι δεικνύη δεικνύηται δεικνύμεθα δεικνύσθε δεικνύνται	ἰστώμαι ἰστῆ ἰστῆται ἰστώμεθα ἰστῆσθε ἰστώνται		τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται τιθώμεθα τιθῆσθε τιθώνται	θῶμαι θῆ θῆται θώμεθα θῆσθε θώνται	ἰῶμαι ἰῆ ἰῆται ἰώμεθα ἰῆσθε ἰώνται	ῶμαι ῆ ῆται ώμεθα ῆσθε ῶνται	διδῶμαι διδῶ διδῶται διδώμεθα διδῶσθε διδώνται	δῶμαι δῶ δῶται δώμεθα δῶσθε δῶνται
ΕΥΚΤ.	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοιντο	ἰσταιίμην ἰσταιίο ἰσταιίτο ἰσταιίμεθα ἰσταιίσθε ἰσταιίντο		τιθειίμην τιθειίο τιθειίτο τιθειίμεθα τιθειίσθε τιθειίντο	θειίμην θειίο θειίτο θειίμεθα θειίσθε θειίντο	ἰείμην ἰείο ἰείτο ἰείμεθα ἰείσθε ἰείντο	εἴμην εἴιο εἴιτο εἴίμεθα εἴισθε εἴιντο	διδοίμην διδοίοιο διδοίιτο διδοίίμεθα διδοίισθε διδοίίντο	δοίμην δοίοιο δοίιτο δοίίμεθα δοίισθε δοίίντο
ΠΡΟΣΤ.	δείκνυσο δεικνύσθω δείκνυσθε δεικνύσθων ἢ ὡσαν	ἴστασο//ἴστω ἰστάσθω ἴστασθε ἰστάσθων/-ὡσαν		τίθεσο τιθέσθω τίθεσθε τιθέσθων/-ὡσαν	θοῦ θέσθω θέσθε θέσθων/θέσθωσαν	ἴεσο ἰέσθω ἴεσθε ἰέσθων/-ὡσαν	οὔ έσθω έσθε έσθων έσθωσαν	δίδοσο διδόσθω δίδοσθε διδόσθων/-ὡσαν	δοῦ δόσθω δόσθε δόσθων δόσθωσαν
ΑΠΑΡ.	δείκνυσθαι	ἴστασθαι		τίθεσθαι	θέσθαι	ἴεσθαι	έσθαι	δίδοσθαι	δόσθαι
ΜΕΤ.	δεικνύμενος δεικνυμένη δεικνύμενον	ἰστάμενος ἰσταμένη ἰστάμενον		τιθέμενος τιθεμένη τιθέμενον	θέμενος θεμένη θέμενον	ἰέμενος ἰεμένη ἰέμενον	έμενος έμένη έμενον	διδόμενος διδομένη διδόμενον	δόμενος δομένη δόμενον

Μ Ε Τ Ο Χ Ε Σ												
Βαρύτονα ρήματα: ΕΝΕΡΓ. φωνή			Βαρύτονα ρήματα: ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ φωνή			ΜΕΣΗ ΦΩΝΗ			Β΄ ΣΥΖΥΓΙΑ(-ΜΙ) ΔΙΔΩΜΙ			
Ε Ν Ε Σ Τ Ω Σ			Π Α Ρ Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ			ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΟΡΙΣΤΟΣ			Ενεστώς και Αόρ. β΄ (δούς, δούσα, δόν)			
<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>			
Ον.	λύων	λύουσα	λύον	λελυκώς	λελυκυία	λελυκός	λυθείς	λυθείσα	λυθέν	διδούς	διδούσα	διδόν
Γεν.	λύοντος	λυούσης	λύοντος	λελυκότος	λελυκυίας	λελυκότος	λυθέντος	λυθείσης	λυθέντος	διδόντος	διδούσης	διδόντος
Δοτ.	λύοντι	λυούση	λύοντι	λελυκότι	λελυκυία	λελυκότι	λυθέντι	λυθείση	λυθέντι	διδόντι	διδούση	διδόντι
Αιτ.	λύοντα	λύουσαν	λύον	λελυκότα	λελυκυίαν	λελυκός	λυθέντα	λυθείσαν	λυθέν	διδόντα	διδούσαν	διδόν
	<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>		
Ον.	λύοντες	λύουσαι	λύοντα	λελυκότες	λελυκυίαι	λελυκότα	λυθέντες	λυθείσαι	λυθέντα	διδόντες	διδούσαι	διδόντα
Γεν.	λύόντων	λυουσών	λύόντων	λελυκόντων	λελυκυιών	λελυκόντων	λυθέντων	λυθεισών	λυθέντων	διδόντων	διδουσών	διδόντων
Δοτ.	λύουσι(ν)	λυούσαις	λύουσι(ν)	λελυκόσι(ν)	λελυκυίαις	λελυκόσι(ν)	λυθείσι(ν)	λυθείσαις	λυθείσι(ν)	διδούσι(ν)	διδούσαις	διδούσι(ν)
Αιτ.	λύοντας	λυούσας	λύοντα	λελυκότας	λελυκυίας	λελυκότα	λυθέντας	λυθείσας	λυθέντα	διδόντας	διδούσας	διδόντα
	Μ Ε Λ Λ Ω Ν σ + καταλήξεις Ενεστώτα.			Ομοίως κλίνονται: <i>γεγονώς, -υία, -'ός, είδώς, -υία, -ός / είκώς, -υία, -ός</i> κ.λπ.			ΟΙ ΜΕΤΟΧΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΦΩΝΗΣ ΚΛΙΝΟΝΤΑΙ ΟΠΩΣ ΤΑ ΔΕΥΤΕΡΟΚΛΙΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.			Ομοίως ο αόριστος β΄ δούς, δούσα, δόν		
	Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ			ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜ. σε -ΑΩ ΕΝΕΣΤΩΣ			Β΄ ΣΥΖΥΓΙΑ(-ΜΙ) ΔΕΙΚΝΥΜΙ			Σε -ώς, -ώσα, -ώς (-ός)		
	<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>		
Ον.	λύσας	λύσασα	λύσαν	τιμών	τιμῶσα	τιμών	δεικνύς	δεικνύσα	δεικνύν	έστώς	έστώσα	έστώς/έστός
Γεν.	λύσαντος	λυσάσης	λύσαντος	τιμώντος	τιμῶσης	τιμώντος	δεικνύντος	δεικνύσης	δεικνύντος	έστώτος	έστώσης	έστώτος
Δοτ.	λύσαντι	λυσάση	λύσαντι	τιμώντι	τιμῶση	τιμώντι	δεικνύντι	δεικνύση	δεικνύντι	έστώτι	έστώση	έστώτι
Αιτ.	λύσαντα	λύσασαν	λύσαν	τιμώντα	τιμῶσαν	τιμών	δεικνύντα	δεικνύσαν	δεικνύν	έστώτα	έστώσαν	έστώς/έστός
	<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>		
Ον.	λύσαντες	λύσασαι	λύσαντα	τιμώντες	τιμῶσαι	τιμώντα	δεικνύντες	δεικνύσαι	δεικνύντα	έστώτες	έστώσαι	έστώτα
Γεν.	λυσάντων	λυσασών	λυσάντων	τιμώντων	τιμωσών	τιμώντων	δεικνύντων	δεικνυσών	δεικνύντων	έστώτων	έστωσών	έστώτων
Δοτ.	λύσασι(ν)	λυσάσαις	λύσασι(ν)	τιμῶσι(ν)	τιμῶσαις	τιμῶσι(ν)	δεικνύσι(ν)	δεικνύσαις	δεικνύσι(ν)	έστώσι(ν)	έστώσαις	έστώσι(ν)
Αιτ.	λύσαντας	λυσάσας	λύσαντα	τιμώντας	τιμῶσας	τιμώντα	δεικνύντας	δεικνύσας	δεικνύντα	έστώτας	έστώσας	έστώτα
										Ομοίως: τεθνεώς, τεθνεῶσα, τεθνεώς (-ός)		
	Α Ο Ρ Ι Σ Τ Ο Σ Β			ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜ. σε --ΕΩ ΕΝΕΣΤΩΣ			Ι Σ Τ Η Μ Ι Ε Ν Ε Σ Τ Ω Σ .			ΤΙΘΗΜΙ: τιθείς, τιθείσα, τιθέν ΙΗΜΙ: ίεις, ίεισα, ίέν /αόρ. β΄ : θεις εἶς σύμφωνα μετο ΛΥΘΕΙΣ, ΛΥΘΕΙΣΑ, ΛΥΘΕΝ		
	<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>			<u>Ενικός αριθμός</u>					
Ον.	βαλών	βαλοῦσα	βαλόν	ποιῶν	ποιούσα	ποιῶν	ιστάς	ιστάσα	ιστάν			
Γεν.	βαλόντος	βαλοῦσης	βαλόντος	ποιούντος	ποιούσης	ποιούντος	ιστάντος	ιστάσης	ιστάντος			
Δοτ.	βαλόντι	βαλοῦση	βαλόντι	ποιούντι	ποιούση	ποιούντι	ιστάντι	ιστάση	ιστάντι			
Αιτ.	βαλόντα	βαλοῦσαν	βαλόν	ποιούντα	ποιούσαν	ποιῶν	ιστάντα	ιστάσαν	ιστάν			
	<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>			<u>Πληθυντικός αριθμός</u>					
Ον.	βαλόντες	βαλοῦσαι	βαλόντα	ποιούντες	ποιούσαι	ποιούντα	ιστάντες	ιστάσαι	ιστάντα			
Γεν.	βαλόντων	βαλοουσών	βαλόντων	ποιούντων	ποιουσών	ποιούντων	ιστάντων	ιστασών	ιστάντων			
Δοτ.	βαλοῦσι(ν)	βαλοῦσαις	βαλοῦσι(ν)	ποιούσι(ν)	ποιούσαις	ποιούσι(ν)	ιστάσι(ν)	ιστάσαις	ιστάσι(ν)			
Αιτ.	βαλόντας	βαλοῦσας	βαλόντα	ποιούντας	ποιούσας	ποιούντα	ιστάντας	ιστάσας	ιστάντα			
⇔	Η ΚΛΗΤΙΚΗ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΕΤΟΧΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ			ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΑ ΡΗΜ. σε -ΟΩ ΕΝΕΣΤΩΣ Όπως και τα σε --ΕΩ: δουλῶν-ούσα, -οῦν			και αόρ. β΄: στάς, στάσα, στάν					

Γράφω στον υπολογιστή μου αρχαία ελληνικά με το πολυτονικό
(δασεία, περισπωμένη, πνεύματα, υπογεγραμμένη)

1. Εγκαθιστώ στον υπολογιστή μου την ελληνική πολυτονική:
Πίνακας ελέγχου → Γλώσσα → Πληκτρολόγια και γλώσσες → αλλαγή πληκτρολογίων
→ επιλέγω ελληνική πολυτονική → προσθήκη → OK.
2. Χρησιμοποιώ τις γραμματοσειρές: *palatino linotype, tahoma, κ.ά.*
3. Ακολουθώ τους εξής συνδυασμούς πλήκτρων:

δασεία	Shift + νεκρό πλήκτρο (") + φωνήεν ή ρ
δασεία οξεία	Shift + νεκρό πλήκτρο (?) + φωνήεν
δασεία οξεία υπογεγραμμένη	Alt + Shift + νεκρό πλήκτρο (?) + φωνήεν
δασεία περισπωμένη	Shift + νεκρό πλήκτρο (+) + φωνήεν
δασεία περισπωμένη υπογεγραμμένη	Alt + Shift + νεκρό πλήκτρο (+) + φωνήεν
δασεία υπογεγραμμένη	Alt + Shift + νεκρό πλήκτρο (") + φωνήεν
οξεία υπογεγραμμένη	AltGr (δεξί Alt) + νεκρό πλήκτρο (Q) + φωνήεν
περισπωμένη	νεκρό πλήκτρο ([) + φωνήεν
περισπωμένη υπογεγραμμένη	Alt + νεκρό πλήκτρο ([) + φωνήεν
υπογεγραμμένη	Shift + νεκρό πλήκτρο ({) + φωνήεν
ψιλή	νεκρό πλήκτρο (') + φωνήεν ή ρ
ψιλή οξεία	νεκρό πλήκτρο (/) + φωνήεν
ψιλή οξεία υπογεγραμμένη	Alt + νεκρό πλήκτρο (/) + φωνήεν
ψιλή περισπωμένη	νεκρό πλήκτρο (=) + φωνήεν
ψιλή περισπωμένη υπογεγραμμένη	Alt + νεκρό πλήκτρο (=) + φωνήεν
ψιλή υπογεγραμμένη	Alt + νεκρό πλήκτρο (') + φωνήεν
άνω τελεία	Alt + Shift + } ή Εισαγωγή σύμβολα

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ Άσκησης

Εξασκούμα
στη Γραμματική και το Συντακτικό

www.greek-language.gr

⇨ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ → Μελέτες-Διδασκαλία
⇨ Ηλεκτρονικές Ασκήσεις → Κατάλογος φαινομένων
⇨ Γραμματική ή Συντακτικό.

Γράφω την απάντηση και πατάω για έλεγχο. 😊 ☹

Το παραπάνω υλικό βασίστηκε σε:

- ❖ Αχ.Τζαρτζάνου, Γραμματική Αρχαίας Ελληνικής,
- ❖ Μ. Οικονόμου, Γραμματική της Αρχαίας Ελληνικής (ΓΑΕ)
- ❖ Κ. Γεωργοπαπαδάκου, Λεξικόν Ανωμάτων Ρημάτων
- ❖ Liddel – Scott, Μέγα Λεξικόν της Ελληνικής. Γλώσσης
- ❖ www.greek-language.gr (Η ΠΥΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ)

Αγαπάμε τη γλώσσα μας!!!!
Και την αρχαία και τη νέα!!!!
Γιατί η γλώσσα μας
είμαστε ΕΜΕΙΣ!!!!